

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

5 luty 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 524

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 6.02.2020 r.

Kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym. Towarzyszy nam dalej Ewangelia wg św. Jana.

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie ewangelicznej i spotkać osobiście z Jezusem, słuchając Jego pouczeń skierowanych do Ciebie, przyglądając się Jego działaniu, by pozwolić Jemu zadziałać w Twoim życiu.
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie.
4. Zadanie, wskazówka lub komentarz w tabeli
5. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo?
6. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.
7. Przeczytaj wskazany na dzień fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Na owocną pracę formacji ze Słowem Boga, błogosławię +

ks. Damian, Pasterz

Dzień	Fragment Ewangelii	KKK
Czwartek	J 18,33-38	2184-2195 dzień łaski + skrót

W tej scenie Jezus objawia godność królewską Boga wobec reprezentanta cesarza rzymskiego. Piłat zaproszony jest, by słuchał głosu Jezusa, by poznał prawdę, która wyzwala (por. 8,32). W przeciwnym razie pozostanie niewolnikiem kłamstwa. Królewska godność Boga nie opiera się na przemocy i ucisku, ale na miłości i służbie. Nie pochodzi z tego świata, ale od samego Boga. Jezus przyszedł, aby przynieść ją na ten świat, aby przywrócić człowiekowi jego ludzką godność. Piłat pyta Jezusa, czy prawdziwe jest oskarżenie wniesione przez przywódców, którego Jan nie podaje. sens pytania to kwestia od kogo pochodzi oskarżenie, czy od Piłata, czy od innych. Sens głębszy to zaproszenie do refleksji nad tym, co powiedział, aby zrozumieć osobiście, co oznaczałby Jego sposób sprawowania władzy królewskiej. Kto rozumie Jego godność królewską, jest „człowiekiem”, wolnym. Wydano Jezusa Piłatowi jako kogoś, kto pretenduje do tego, by być Mesjaszem. Oskarżony jest o to, że chce wziąć władzę, burząc ustalony porządek. Jest złoczyńcą (w. 30): przeciwstawia się panującym, aby sam objąć panowanie. Piłat zamiast dać odpowiedź, nadal pyta. Gdyby odpowiedział na prawdę, stałby się człowiekiem wolnym. Konkretnie mówiąc, prawda to osoba, która stoi przed nim. Grecki termin *basileia* oznacza zarówno królestwo jako terytorium, jak i królewską godność jako władzę królewską. Jezus jest królem, ale różnym od innych.

Piątek	J 18,38-40	2196-2200 miłość bliźniego
--------	------------	----------------------------

Jezus przedstawiony przez duchownych jako złoczyńca (w. 28—32), objawił się Piłatowi jako król, który posiada jedynie władzę dawania świadectwa prawdzie (w. 33—38a). Nie jest więc konkurentem dla jego władzy, jest niewinny. Piłat proponuje więc jako „łaskę paschalną” Jego uwolnienie. Ale „łaską paschalną” ofiarowaną dla wszystkich będzie właśnie zabicie niewinnego, Baranka Bożego, który gładzi grzech świata (1,29). Ukazuje się w tej scenie fundamen-

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia
Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska
Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski
V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz
V-ce lider

Animatory diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paškiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyła
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

talny skandal historii: dlaczego niewinny cierpi? Dlaczego niesprawiedliwi są wolni, a sprawiedliwi uciskani? Sprawiedliwy cierpiący jest obecnością samego Boga w świecie, Jego sądem nad wszystkimi i zbawieniem dla wszystkich. Unaocznia to grzech człowieka: zamiast miłości i prawdy woli on przemoc i kłamstwo. „Bar-abba” oznacza „syn ojca (nieznanego)”. Imię to nadawano dzieciom niczym. Łukasz uściśla, że Barabasza został wtrącony do więzienia z powodu rozruchów wznieconych w mieście i za zabójstwo (Łk 23,19). Barabasza reprezentuje każdego z nas, wszystkich królów bankrutów w stosunku do jednego, który odniósł sukces. Ale reprezentuje także każdego panującego, który wcześniej czy później stanie się jak on. *Przez łaskę paschalną syn niczym staje się Synem Ojca, a Syn Ojca staje się synem niczym. Jest to boska wymiana, która nas zbawia: Pan życia bierze na siebie naszą śmierć, a my uwolnieni od śmierci, przywróceni jesteśmy ponownie do życia. Życie dla śmierci i śmierć dla życia!*

Sobota	J 19,1-12	2201-2206 rodzina w planie Boga
--------	-----------	---------------------------------

Koronacja Jezusa znajduje się w centrum procesu. Scena wydaje się rozwijać „na zewnątrz”, przed przywódcami, jak poprzednia. Nie ma bowiem wzmianki, że Piłat wszedł do wnętrza pałacu. Dopiero później dowiadujemy się, że miała ona miejsce wewnątrz, gdyż w w. 4 jest wzmianka, że Piłat wyszedł. Autor pragnie zasugerować, że „na zewnątrz” zdarza się zawsze to, co wprawdzie miało miejsce „wewnątrz”. Teraz Jezus zostaje ukoronowany na króla przez żołnierzy. To, co według nich jest kpiną, jest czystą prawdą, która odziera z maski godność królewską tego świata. Gdy zrozumiemy, że człowiek ubiczowany, ukoronowany cierniem, wyśmiany i przebity, jest naszym królem, wówczas nastąpi królestwo Boże na ziemi. Oto człowiek, oto Bóg: prawdziwy człowiek, prawdziwy Bóg! Jego człowieczeństwo jest definitywną manifestacją Boga, wolności miłości, która bierze na siebie wszelką przemoc i śmierć. Krzyż, narzędzie kaźni zbuntowanego niewolnika, stanie się „wywyższeniem” Pana, który objawia się jako taki: sługa życia, sługa z miłości. Krzyż będzie Jego tronem, gdzie unicestwi ostatniego wroga człowieka: głupotę i śmierć. Ten nowy dialog między Piłatem i Jezusem odpowiada pierwszemu dialogowi (18,33—38a), z którym stanowi drugą inkluzję do ukoronowania cierniem

Niedziela	J 19,13-16	2207-2213 rodzina a społeczeństwo
-----------	------------	-----------------------------------

Scena jest zapowiedzią! antycypacją ukrzyżowania. Chciane przez władzę religijną, dla której Bóg jest autorytetem, wykonane zostanie przez władzę świecką, dla której władza jest bogiem. Dlatego sprawujący władzę są przeciwko Synowi Człowieczemu i przeciwko każdemu synowi ludzkiemu. Chodzi o ławę trybunału, krzesło sędziowskie. U starożytnych władza stanowienia praw, rządzenia i sądzenia była w rękach jednej osoby. Król był równocześnie prawodawcą, rządzącym i sędzią. Do tego zmierza każdy panujący. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że to Piłat usiadł na krześle sędziowskim. Jednak czasownik „siadać” może też oznaczać „posadzić”. W tym przypadku Piłat posadziłby Jezusa odzianego w insygnia królewskie, jako sędziego. „*na miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata*”. Ów tron stanowi aluzję do krzyża, tronu królewskiego. Struktura tego wyrażenia przywołuje na myśl 19,17, gdy Jezus niosący krzyż, wyszedł „na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota”.

Poniedziałek	J 19,16-22	2214-2220 obowiązki dzieci
--------------	------------	----------------------------

Jesteśmy w punkcie docelowym Ewangelii. W dwóch krótkich Jan referuje drogę krzyżową i ukrzyżowanie: jest to orszak królewski i intronizacja króla z jego świtą. Jan czyni wzmiankę o napisie na krzyżu zaraz po ukrzyżowaniu, dołączając długą dygresję dotyczącą jego znaczenia: pismo Piłata przedstawia Mesjasza/Oblubieńca ukrzyżowanego jako wypełnienie Pisma. *Jezus ukrzyżowany jest oczekiwanym królem, w którym dostrzegamy realizację wszystkich obietnic Boga. Całe Pismo mówi o Nim (5,39; por. Łk*

24,26n.44-47). *Kościół* rozpoznaje w Ukrzyżowanym Chwałę Boga, zbawienie człowieka.

Wtorek

J 19,23-27

2221-2231 obowiązki rodziców

Scena ta tworzy dyptych z następną: król Chwały z tronu *krzyża* rozpoczyna sąd nad wszystkimi. To, co tu się dokonuje z oddalonymi, antycypuje to, co nastąpi zaraz potem z bliskimi: Nazarejczyk króluje nie biorąc w posiadanie dóbr innych, ale oddając własne. Ci, którzy zabijają Jezusa, znajdują się „po jednej stronie” (por. w. 24b), „z drugiej strony” (por. w. 25a) są ci, którzy Go miłują. Wszyscy zjednoczeni pod krzyżem stanowią jeden lud nowego przymierza, w sposób tajemniczy zrównani w przyjęciu dziedzictwa. W rzeczywistości nowy naród to ci, którzy rozpoznając siebie w tych, którzy „pojmują” Syna, aby Go zabić, w końcu „przyjmują” miłość Tego, który się im wydaje. Zabójcy Jezusa dziedziczą Jego szaty Syna. Kiedy zrozumieją dar, staną się jak uczeń, którego Jezus miłował. Gdy szaty podzielone na cztery części wskazują na uniwersalizm, to niepodzielona tunika wskazuje na całość daru i wynikającą z niego jedność. Aby mieć udział w dziedzictwie Syna, trzeba nie dzielić tuniki. Ostatnie słowa, jakie Jezus kieruje do Matki i do umiłowanego ucznia. Król Chwały kontuuje „sвій sąd”: krzyżującym daje szaty, swej Matce ucznia, a uczniowi Matkę. Niewiasty te przypominają żołnierzy. Wraz nimi, którzy dzielą szaty Jezusa, także one otrzymują dziedzictwo. Matka Jezusa ze swej strony przypomina tunikę całodzianą: przypada losem jednemu, uczniowi, którego Jezus miłował. Matka Jezusa pojawia się jedynie w Kanie i tutaj: otwiera i zamyka „godzinę” Syna. Tekst chce przede wszystkim ukazać, że Jezus, pozostawiając nam swoją szatę Syna (scena poprzednia), objawia, iż „od tej godziny” uczeń staje się jak On, zrodzony z wysoka, z Ducha. Maria, Matka Słowa wcielonego, jest też Matką każdego, kto przyjmuje Słowo, które daje nam moc stania się synami Boga. *Jezus*, Słowo wcieloné, Syn Boży i Syn Człowieczy, jest Mesjaszem, Oblubieńcem Córy Syjonu, która rodzi dzieci Boże, jako tych, którzy Go przyjmują. Ale jest też naszym bratem: daje nam swoją Matkę i swego Ducha. *Kościół* jest jednym narodem, reprezentowanym przez Matkę i ucznia, którzy się miłują miłością Ojca, przekazaną im przez Syna.

Środa

J 19,28-37

2232-2237 społeczeństwo

„*Wykonało się*”. Są to ostatnie słowa Jezusa. W taki sposób dopełniła się Jego misja: ukazując Chwałę najwyższej miłości, przekazuje nam Ducha, którego teraz w Nim widzimy i poznajemy. Odejście Jezusa, mające swoje apogeum w darze Ducha, stoi pod znakiem dopełnienia: wszystko zostało przekazane i przyjęte. Tu znajdujemy się w ostatnim momencie ziemskiego istnienia Jezusa, który wyraża to życie całkowicie. Potem nie ma już nic do powiedzenia. Bowiem ciało Syna, Wcielonego Słowa, odtąd staje się Słowem, doskonałą egzegezą Ojca. „*Będą patrzeć na Tego, którego przebili*”. Tymimi słowami świadek miłości kieruje nasze oczy na Ukrzyżowanego. Do tego zmierzała jego Ewangelia od początku. Jezus „podwyższony ponad ziemię” wypędza władcę tego świata i staje się centrum przyciągania dla wszystkich. Jan stawia jako źródło tej drogi kontemplację Przebitego. Syn Człowieczy przebity włócznią to otwarcie się nieba nad każdym synem ludzkim (por. 1,51). Poprzez ranę z Jego boku wypływa woda, która orzeźwia nas, a my wchodzimy w misterium Boga. Domagamy się znaków i cudów. Ewangelia przedstawia nam natomiast cud Boga, który w taki sposób miłuje. Uderzenie włócznią nie ma na celu upewnienie się o śmierci Jezusa, już naocznie widocznej. Dokonuje natomiast rany, przez którą obserwujemy głębię miłości, z której pochodzimy, krew, z której się rodzimy i wodę, dzięki której żyjemy. Otwarcie boku Ukrzyżowanego odpowiada rozdarciu się zasłony świątynnej, wspomniane w innych Ewangeliach: obalając wszelki podział, ustalona zostaje komunika między Bogiem i człowiekiem. Z wody wywodzącej się z krwi, z Ducha, który pochodzi z ciała ofiarowanego za nas, rodzi się *Kościół*

Intencje do modlitwy

- ✓ Za wspólnotę o oczyszczenie z każdej formy zła oraz umocnienie w dobru
- ✓ Za błędzących w wierze, odrzucających nauczanie Jezusa oraz za poszukujących wiary, o łaskę Ducha Świętego dla nich
- ✓ O jedność wszystkich chrześcijan

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona jest w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam. Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.
3. W dniu 08.02.2020 r. (sobota) odbędzie się pierwsze spotkanie Szkoły Animatora w Bernardyńskim Centrum Religijno-Kulturowe w Rzeszowie, ul. Sokoła 8. Temat spotkania: „Eucharystia źródłem chrześcijańskiego życia”. Spotkanie poprowadzi ks. Tomasz Mytych, a katechezę wygłosi ks. Sławomir Jezierski, wybitny liturgista. Zaproszenie kierowane jest nie tylko do animatorów, ale również do wszystkich członków Wspólnoty, którzy pragną się rozwijać. Udział w spotkaniu jest bezpłatny i nie trzeba się zapisywać.
Program:
8.00 – Msza święta w bazylice (parafialna)
8.45 – Wspólna modlitwa na rozpoczęcie
9.00 – Katecheza: **EUCHARYSTIA źródłem chrześcijańskiego życia.** - ks. dr Sławomir Jezierski
10.00 – Poczęstunek (kawa, ciastko)
10.30 – Grupki dzielenia
11.15 – Podsumowanie pracy w grupach, pytania. Ok. godz. 12.00 zakończenie spotkania.
4. W dniu 12.02.2020 r. (środa) w kaplicy DD Tabor odbędzie się Wieczór Charyzmatyczny. Rozpoczęcie o godz. 18.00. Zapraszamy do liczego udziału.
5. W dniu 29.02.2020 r. (sobota) odbędzie się Wielkopostny Dzień Skupienia dla Wspólnot Odnowy z diecezji rzeszowskiej. Zapisy po każdym spotkaniu u Asi Wojdyło. Koszt uczestnictwa 20 zł. Zapraszamy 😊
6. Od dnia 14.04.2020r. (wtorek) rozpoczynamy Seminarium Odnowy Wiary I stopnia, organizowane przez naszą Wspólnotę. Zapraszamy chętnych do udziału, a szczególnie osoby z naszej Wspólnoty, które jeszcze nie uczestniczyły w SOW.
7. W terminie 25-26.04.2020r. (sobota-niedziela) została zaplanowana pielgrzymka do Sokółki i Kodnia dla członków Wspólnot Emaus i Miriam. Szczegóły wyjazdu zostaną podane w najbliższym czasie.